

ritkásabban helyezkedtek el, közöttük szabadon álló tűzhelyek, műhelyek, utak álltak.

A 2003-ban feltárt ház rámutatott arra is, hogy a középkorban esetleg kertek voltak, nagyobb terek, melyek piac gyanánt is működhettek. A Duna vízszintje alacsonyabb volt a mainál. Az épület olyan mélységben épült (a 11. sz. út szintjéhez képest 3 m-rel mélyebben), hogy mai vízszint vagy áradás esetén teljesen víz alá került volna.

A rendelkezésünkre álló terület 95%-át próbafeltárással feltártuk. DNy-i sarkát (Cseke-ház, és Fekete Holló panzió) egyáltalán nem ismerjük. Az ásatás során csupán a két kőépületnél volt módunk teljes felületben bontani, ami kb. 1000 m² feltárt területet jelent. Összesen tehát a teljes terület 20%-át (2600 m²) tártuk fel teljes felületi bontásban. A fennmaradó területet 95%-ban feltérképeztük. Ez alapján megállapítható, hogy a középkori rétegek 180–200 cm mélyen húzódnak a mai felszín alatt (tengerszint feletti magassága: 103.60–103.80 m). További kőépületek előkerülése nem várható.

MÉSZÁROS ORSOLYA

425. Visegrád, Városközpont, Bene-telek

(Pest megye) Kk

2004. július 19. és augusztus 13. között folytattuk a már részben feltárt úgynevezett Bene-telken levő 14–15. századi kőház kutatását. A feltárást a beruházás mellett az ebbe szükségessé, hogy a Fő utca 36. sz. ingatlan tulajdonosa hozzájárult, hogy a ház telkére eső részét is feltárjuk.

A visegrádi sportcsarnok és a ház között húzott kb. 2,5 m mély gépi árokhoz csatlakozva az épületet két szelvényvel ástuk ki. A kutatást megkönnyítette, hogy ezen a részen már nem volt legújabb kori feltöltés és a középkori kultúrréteg 40–60 cm-től kezdődött.

Az eddig 12×8,3 m-es méretűnek ismert ház KDK-i részét tártuk fel. Kiderült, hogy a ház DK-i sarkához téglával boltozott 3×5 m-es, valószínűleg földszintes bejárati helyiség kapcsolódott. A nagy mennyiségű középkori tégláhabarcsos járósíntre volt ráhullva. Innét a ház belső részébe 190 cm hosszú, 28 cm széles, három darabból faragott küszöbköves bejárat vezetett a minden bizonnyal emeletes ház belső részébe. Feltártuk a korábbról is ismert sárga agyagpadlót, amelybe hat különböző méretű cölöplyukat ástak bele. A járósínt feletti betöltésben 14–15. századi kerámiát, kisméretű vastárgyakat (szerszámok), aranyozott bronzgyűrűt, ép parasztkést, barna mázas Luxemburgi Zsigmond címeres kályhacsempe-töredéket találtunk. Az Árpád-sáv és a sas mellett a címerpajzson nem szerepel a Sárkányrend címerállata, ezért a példányt 1408 előttre keltezhetjük, ami kronológiailag megfelel a korábbi ásatásokon előkerült leletek, érmek által meghatározott időrendnek. A sárga padlót átvágva csekély kerámialelet mellett nagy mennyiségű állatsont, főleg halcsont került elő. Ez alatt sűrű agyag, egy korábbi járósínt (építési szint) húzó-

dott. A feltárás során faragott köveket, építészeti szerkezeti elemeket nem találtunk. Fontos lelet a ház belsejében előkerült megmunkált csonthulladék, amely a háznak, illetve lakóinak a közelben levő csontfeldolgozó műhellyel való feltételezett kapcsolatára utal.

GRÓF PÉTER – GRÓH DÁNIEL

426. Völcsej határa

(Győr-Moson-Sopron megye) Rő, Kk, Kú

2004. április 29-én terepbejárást végeztem régészeti hatástanulmány készítése céljából.

Horgásztó környéke: A település DNy-i szélén késő középkori és újkori cserepeket találtunk. A leletek a község szélső házainak vonalában fogtak el. A vízlevezető árkokon túli területek (Ny-ra és D-re) a sűrű vetés miatt nem voltak vizsgálhatóak, ezért a lelőhely kiterjedése ebben az irányban bizonytalan.

Kertalja: A tsz-majortól délre a falu felé eső területen római kori cseréptöredékek kerültek elő. A lelőhely határai csak K-i irányban biztosak, mivel Ny és É felé sűrű vetés, délre pedig a sportpálya akadályozta a terepbejárást.

A többi tervezett fejlesztési területen régészeti leletanyag nem került elő.

TAKÁCS KÁROLY

427. Zalabér, Templom tér 1.

(Zala megye) Ú

A belterület központi részén húzódó lelőhely déli szélét érintette a próbaásatás. A telken (hrs.: 424), a leendő épület és bejáróút helyén 72 m² felületet kutattunk meg. A telek déli szélén húzott kutatóárokban 120 cm vastag feltöltési és planírozási rétegeket figyeltünk meg, amelyekből a 18–19. század fordulójára keltezhető edénytöredékek kerültek elő. Objektumot ebben a kutatóárokban nem találtunk. A telek K-i szélén húzott másik kutatóárokban egy kiszedett téglafal részletét, és egy – az omladékrétegben jelentkező edénytöredékek tanúsága szerint – 18. századi kemence maradványát bontottuk ki. A leletanyag a zalaegerszegi Göcseji Múzeum Régészeti gyűjteményébe került.

Munkatárs: Kámán Beáta régésztechnikus.

KVASSAY JUDIT

428. Zalacséb, Körtvélyes

(Zala megye) B

2004. május 26. és augusztus 19. között megelőző régészeti feltárást végeztem a lelőhelyen. A 3000 m² nagyságú területen 135 régészeti objektum került elő, ebből 16 urnasír, egy szórt hamvas sír, a többi pedig telephez tartozó objektum.

Az urnasírok az ásatási terület nyugati részén 2 csoportot alkotva helyezkedtek el. Az urnák többségét kerekded, ívelt oldalú gödörben helyezték el egy tálka kíséretében, melyet leggyakrabban az urna mellett talál-